

A Madrid va passar el que va passar i el president del València va ser molt clar en les seves declaracions: els àrbitres ja celebren el Centenari, va venir a dir Jaume Ortí. La queixa no és nova. Ja han estat diversos els mandataris de clubs que ho han dit aquesta temporada de totes les maneres possibles i les estadístiques semblen demostrar que alguna cosa

EDITORIAL

Arbitratges sota sospita

hi ha de veritat en tot això. El Madrid del Centenari sembla que té butlla per a tot, més fins i tot que Fernando Hierro, emblema d'un equip i exemple màxim del tracte de favor que els blancs reben d'alguns àrbitres. Però no ens

agrada que si alguns presidents pensen així, aquestes afirmacions només les facin a micròfon obert després d'haver patit arbitratges clarament desfavorables. Si els directius que s'han queixat creuen que s'està afavorint un

equip o desvirtuant la competició, el que han de fer és, a més de denunciar-ho públicament, canalitzar les acusacions davant dels organismes competents. No val el doble discurs. Si es creu necessari canviar el sistema de designació arbitral cal dir-ho alt i clar i no quan tens al cor la sensació que t'han estafat alguna cosa.

HO DIUEN
ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a.
08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: e19@el9.com

Una porteria de moviments

No cal dir que és ben típica la imatge d'un jugador quan marca un gol, tot corrent pel camp, estenent els braços com si fossin ales i completant-ho amb el seu crit de guerra: «gool»... Bé, que no tot són flors i violes, hi ha vegades que durant la passejada cerimoniosa es dirigeixen a la zona de grades dels seguidors de l'equip rival tot fent gestos grollers fent una combinació explícita de les extremitats superiors; en casos extrems, amb les inferiors, fent coses obscenes.

No m'agradaria oblidar-me dels jugadors que marquen un gol de forma religiosa: durant el giravolt, se senyen tot besant-se les mans i dedicant aquests petons al públic embogit. Ja em perdonareu, però hipòcrites tots! Els jugadors no estan contents d'haver marcat el gol, sinó perquè gràcies al gol marcat puguen fama, per tant el seu no pas minúscul sou... Massa gestos, però l'únic gest sincer és el que fan dos dits, polze i índex, tot fregant-se... tot plegat una lectura semiòtica molt econòmica. / JORDI ALCOVER. Tiana (Maresme).

Per fi

Fa molts anys que milers de catalans frisem per tenir un diari esportiu en català. Gràcies per fer realitat el nostre somni. Endavant, no defalliu. Ara toca normalitzar el món de les revistes d'esport, de música, de viatges, del cor, etc. Força El 9. / DANIEL RUIZ-TRILLO. Barcelona

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

Flam de Boer

En Charlie Rexach es va endur els jugadors a sopar diumenge al vespre, una mica per celebrar la victòria i molt molt perquè era el seu aniversari. Sabem que la majoria va sopar de carta, menys Rochemback i Geovanni, encara castigats, que els va tocar menú infantil amb globus inclòs. L'Alguna Pregunta Més, sempre a primera fila del periodisme d'investigació, ha sabut el contingut del succulent menú. De primer, un plat de pasta al trident. De segon, cap i pota i una mica de pilota, per celebrar que l'havien tocada una mica. I flam de Boer per tothom de postres, excepte el Sergi, que va voler flam de Coco. Tot convenientment regat amb vi de taula rodona. També hem pogut saber que un molt emocionat Charlie —penseu que no es guanya cada diumenge— va dir «avui són 55, d'aquí a 14 anys encara més, perquè en faré 69, i

on hi ha pèl hi ha alegria». Molts no van entendre això del pèl, i per això van riure.

Després del pastís va arribar l'instant més temut pel personal del restaurant; la cançó d'aniversari. No va caldre desallotjar el local. Això sí, no va ser ni el previsible «anys i anys, per molt anys» del Super-3, ni el «happy birthday» de Marilyn Monroe. Per motius obvis, els jugadors van perpetrar una versió de la cançó dels pallassos de la tele: «Feliz, feliz en tu día, mistercito que Gaspard te bendiga, que reine la paz en la Liga y que Rivaldo marque más.»

La festa va acabar a altes hores de la matinada en un local nocturn de reconegut prestigi entre els seus clients. Kluivert va demostrar una habilitat sorprenent jugant d'esquena a barra, mentre Rochemback era expulsat per doble consumició. Reina i Bonano es van quedar a la porta.

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

Alu-zinedín

Sabe mal ver que el pobre hijo de Carlos de Inglaterra tiene problemas de drogas y le da al güiski cheli. Eso es porque el fútbol inglés ya no es lo que era. Si el chaval se viniese a Madrí sabría lo que es alucinar de verdad. Sí, señores: ver jugar a Zidane es alucinante. Por eso aquí lo llamemo Alu-zinedín Zidán. Además, no me extraña que viendo todo el día la oreja de soplillo de su padre, acabe yendo soplao. Y es que vamos, lo que es monarquía real, sólo hay una y reside en Madrid.

LA BARRILA DE L'AVI

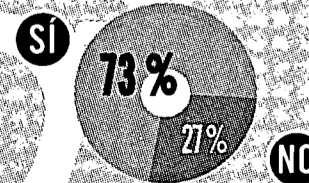

EL LECTOR digit@l

Quin ha estat el fitxatge més rendible del Barça en la primera volta?

ANDERSON	8,31%
BONANO	15,61%
CHRISTANVAL	5,98%
COCO	1,33%
GEOVANNI	0,66%
ROCHEMBACK	2,99%
SAVIOLA	65,12%

Necessita fitxar un jugador estrella l'Espanyol?

Votacions: www.el9.com